

le po deblu gori lezti, no. v tem jim je pa ravno gosenčni trak na poti. S takimi trakovi obrani se tudi lahko drevje, na katero se mislijo gosenice iz sosednih uže obžrtih dreves preseliti. Gosenice spusté se namreč, kader so eno drevo obžrle po lastni preji (nitki) na tla, in hitijo do sosednega drevesa, po kterega deblu hitro na-nj lezejo. Do traka pridejo, naprej pa ne, ker jim to kolomaz ali pa lim ne dopušča.

Pač se pa gosenice „mére“ s kolomazom ali tičjim limom omažejo, kar navadno uže zadostuje, da po tem na tleh poginejo. Vipavci, ne prezrite vsega tukaj priporočenega. kajti sicer Vam bode „mére“ ves sadje-rejski dohodek uničile.

Nekaj opazek o pridelovanji semena brez umetne oplodi.

Spisal K. Rambousek v Zborowu.

(Dalje.)

Če hočemo poizvedeti, katere lastnosti bi bile najboljše našemu semenu, da jim jih priredimo moramo natanko prevdariti vse razmere in ob enem slabe lastnosti domačega semena. S previdnim ravnanjem smo v stanu vse lastnosti semena primerno predrugačiti.

Rastline izrastle iz velicih zrnov pozneje cveto in zorijo, posebno če je bilo seme zgodaj in redko sejano. Zgodnja in redka setev pospešuje močno razrast ter močno razvijanje listja. Močno gnojenje pospešuje cvetenje, a rastline malo cvetó, tudi je ta nedostatek, da se možki in ženski cvet ne razvijata istočasno. Cvetje postane tudi bolno, zato so pa bujne rastline mnogo-krat nerodovitne. Iz teh vzrokov je neprimerno močno gnojenje slabo. Posebno je opozoriti, da je med močno in bujno rastlino velik razloček. Močna rastlina je krepka, z močno slamo ter ima potrebno veliko stebel. Listje je široko in dolgo, pa ne tolsto.

Obdelovanje semenskega žita naj ne bode nič bolje, kakor je pravilno obdelovanje žita sploh. Njiva, na koji hočemo dobro seme pride'ovati, naj bode toliko globoko preorana, kakor vsaka druga dobro orana njiva. Njiva, ki je tako natančno obdelana, kakor kak vrt, res daje lepo seme, ki tudi na navadni njivi še enkrat dá tako ali vsaj še precej enako žito, potem pa postane zopet žito kakor vsako drugo. Na nekaj je pa njivi, katero smo odločili za pridelovanje semena, vendar bolj gledati kot na družih njivah, to je, na pletev.

Gnojenje semenske njive naj bode enako gnojenji družih njiv. Popolnem zametovati je sveže gnojenje z hlevskim gnojem ali drugim dušičevem gnojem.

Ako želimo pridelati zgodaj zorečo žito, moramo potem vsako leto izbirati klase, ki so prvi cveteli ter njih zrna prva dozorela. Na ta način zamoremo dobiti žitove sorte, ki so za 8 do 16 dni zgodnejše.

Žetev na semenskih njivah je posebno skrbno izvršiti. Snope je skrbno domu pripraviti, ob solnčnem vremenu razgrnjene sušiti, ob dežju pa pustiti na kakem zračnem prostoru. Najlepše klase je takoj izbrati in posebej hraniti. Najpoznejše čez štiri tedne je mlatiti, omlatena zrna dobro osnažiti in pobrati.

Izmed zrnja so zopet težja zrna odbrati ter prihodnje leto zase vsejati. Tako nam potem toraj služijo te najlepša zrna, najlepših klasov kot seme za prihodnje leto. Tako ravnanje je vsako leto tako dolgo ponavljati, da zadobi seme stanovitne dobre lastnosti.

To ravnanje je se ve da dolgotrajno in kmetovalcu ni moč vedno tako dolgo čakati in skuša priti hitreje do cilja. In kako to? Pri žetvi izpade na skednju mnogo prezrelega žita iz klasja.

Ako to samo od sebe padlo žito ogledamo, najdemo, da so zrna lepa, dovršena in polna. Ako to izpadlo žito redno in dosledno vsako leto za seme porabimo, pridelovali bomo gotovo lepše žito, kakor je pa drugo splošno. Se ve da je tudi to zrnje pred setvijo še dobro očistiti ter, če mogoče, prebrati.

(Konec prihodnjič.)

Vabilo

častitim gospodom udom

odseka za konjerejo

c. kr. kmetijske družbe za Kranjsko

v občni zbor v Ljubljani

27. dné maja 1886.

(Zbirališče je v dvorani mestnega magistrata ob 3. uri popoldne.)

Dnevni red:

1. Ogovor prvosednika.
2. Poročilo odborovo.
3. Posamezni predlogi.

Zemljepisni in narodopisni obrazi.

Nabral Fr. Jaroslav.

29.

S Hvara na Krk.

(Konec.)

Kakor nikjer, kjer je morje zaprto, tako tudi na jadranskem morji ni stalnega vremena. Naličje suhe zemlje, ki opasuje jadransko morje, raznovrstno je. Tu so strme gore, veliki precepi, puste goličave, tam zaraščeni kraji; obala so zarobljena z zalivi, in morje je posejano z otoki, podnebje je južno tu pa tam, in vse to prouzročuje, da se v vzduhu vsak čas ravnotežje podira. Ob Dalmaciji po dnevu piha poznati maistral, ki se začenja med deveto in deseto uro, ter potihne navadno ob solnčnem zahodu. In kedar je maistral potihnil, potegne burin. Ta dva vetra se vrstita med seboj v gospodarstvu čez leto na jadranskem morju. A blaženi dobri burni se včasih pozimi sprevrže v drzovito burjo. Pa tudi po letu se ta ali uni kedaj pa kedaj iznejeveri. Sardelji lov je važen za Dalmacijo. Treba je, da je morje mirno. Ali če se burin iznejeveri ter zapiše kot burja, tedaj se ribič tožen vrača domov.

Pred nami se je naposled razgrnil oni čarobni zaliv, ki ga nazivajo „boka kotorska“. Šel sem na suho. Kotor ima do 2000 stanovnikov, in stoji sredi visokih golih hribov prav v kotu prečudnega zaliva. Ima gimnazijo in mornarsko šolo, pa živahno kupčijo s Črnogorci.

Zjutraj smo odrinili od suhega. Potnikov je bilo zopet manj. Vreme ni bilo posebno ugodno. Parobrod se je zibal. Nenavajen potnik se zastonj trudi, da bi trdno stal, vedno se opoteka, tudi želodec obhajajo sla-